

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/190/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717207735
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1717207735.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčoveskej, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, zastúpeného: Advokátska kancelária Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO 35 855 673, proti žalovanému: I. N., I. Č..XXX/X, G. N., o zaplatenie 795,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.5.2018, č.k. 9 Csp/89/2017-80, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 358,33 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplatenia potvrdzuje.

Vo zvyšnej napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie sumy 213,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania sa rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a v rozsahu zrušenia sa vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 223,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 223,72 eur od 14.3.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol s použitím ust. § 255 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Prisudzujúci a zamietajúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 488, § 489, § 491, § 53 ods. 4 písm. k/, ods. 5, § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), čl. 6 ods.1, čl.7 ods.1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách keď po vykonaní dokazovania zistil, žalobca uzavrel so žalovaným ako spotrebiteľom Zmluvy o pripojení spolu s ich dodatkami (ktorými sa zaviazal poskytovať žalovanému služby mobilnej siete, vrátane aktivácie SIM karty a žalovaný sa zaviazal včas a riadne uhrádzať faktúry vystavené žalobcom za poskytovanie služieb s viazanosťou 24 mesiacov), ktoré boli uzavreté formou tlačiva vopred typizovaného. V tlačive boli ustanovenia o právach a povinnostiach záujemcu/ spotrebiteľa formulované výlučne dodávateľom služby, bez možnosti spotrebiteľa akokoľvek ich pripomienkami meniť. Spotrebiteľ tak mal možnosť zmluvu ako celok uzavrieť, alebo ju ako celok odmietnuť. Keďže žalovaný faktúry za hovorné riadne a včas neuhrádzal a dostal sa s platbou celkovej sumy 223,72 eur za rok 2016 do omeškania, súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovel a okrem istiny v uvedenej výške priznal žalobcovi i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 14.3.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie podľa Pokusu o pokonávku.

3. V rozhodnutí poukazujúc na § 53 Občianskeho zákonníka a uznesenie IV. ÚS 55/2011 ďalej konštatoval, že citované ustanovenie sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, ktorých použite zákon v ust. § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (bod 50 uznesenia Súdneho dvora C-79/10 Pohotovosť/Y., bod 25 rozsudku Mostaza Claro, C 168/05, Oceano Grupo Editorial SA C 240/98-C) by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a jedná sa len o formálnu rovnosť. Na základe uvedenej úvahy súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplata zmluvnej pokuty v sume 358,33 eur s príslušenstvom (s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplata zmluvnej pokuty) konštatujúc, že zmluvná sankcia za „akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti“ určená paušálne, nebola o žalovaným individuálne dojednaná a bola stanovená výlučne z vôle žalobcu ako podmienka určená pre široký okruh spotrebiteľov. Takáto podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou nezohľadňujúcou závažnosť porušenia zmluvnej povinnosti a spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán .

4. Proti výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol nárok v časti zmluvnej pokuty, náhrady škody a závislému výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní konštatoval, že sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie a má za to, že v danej veci nebol správne zistený skutkový stav a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nepravým skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ C.s.p.). So žalobcom uzavrel Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pričom žalovaný si bol vedomý a výslovne súhlasil s tým, že v prípade porušenia svojich povinností bude mať žalobca nárok na zmluvnú pokutu. Jedná sa o zmluvnú pokutu, ktorá sa postupne znižuje a ktorá je dojednaná zákonným spôsobom. Z predložených dôkazov totiž vyplýva, že zmluvná pokuta bola medzi stranami individuálne dojednaná a z uvedeného dôvodu nie je na mieste dojednanú zmluvnú pokutu považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ingerenciu a ochranu spotrebiteľa súdom v uvedenej veci považoval odvolateľ za neprimeranú.

5. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

7. Podľa § 379 C.s.p. odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods.1 C.s.p.odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. S poukazom na vyššie citované ustanovenia odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní (okrem zákonnej výnimky nevzťahujúcej sa na prejednávany prípad) je viazaný rozsahom odvolania, vymedzeného odvolateľom v podanom odvolaní.

10.V prejednanom prípade nárok žalobcu uplatnený v žalobe pozostáva z nároku na zaplata zmluvnej pokuty v celkovej výške 795,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy za

obdobie od 14.3.2017 do zaplattenia . Uplatnenú istinu vo výške 795,95 eur žalobca vymedzil ako nárok pozostávajúci z:

a/ nároku na zaplattenie neuhradených služieb vo výške 223,72 eur účtovaných žalovanému v roku 2016 faktúrami žalobcu č.XXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX,

b/ zo sumy za nezaplattené splátky za zvyšnú časť kúpnej ceny zariadenia vo výške 213,90 eur

c/ nároku na zaplattenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností vo výške 358,33 eur.

11. Žalobca podaným odvolaním napadol výrok, ktorým súd prvej inštancie zamietol nárok v časti zmluvnej pokuty a za nezaplattené splátky za zvyšnú časť kúpnej ceny zariadenia (definovanej v odvolaní odvolateľom ako náhrada škody) a závislý výrok o trovách konania.

12. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 358,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplattenia, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcejmu výroku v tejto časti. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúcejmu sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 358,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplattenia a v záujme vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd dodáva nasledovné .

13. Nárok žalobcu v uvedenej časti sa odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú zmluvu žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie v zmysle § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať aj na ustanovenia o zmluvnej pokute. Zmluva o poskytovaní verejných služieb na poskytovanie služieb na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami je charakterom občianskoprávnou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). V oblasti ochrany spotrebiteľa, je východiskom spotrebiteľskej ochrany postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený, že spoločným znakom tejto právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Je treba zdôrazniť, že z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. V danej veci je z predložených listinných dôkazov jednoznačné, že zmluvná pokuta nebola medzi stranami individuálne dojednaná (žalobcom predložené hlavné zmluvy z 11.5.2015 a 25.1.2016 a ich dodatky z 11.5.2015 a 25.1.2016 sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola). Žalobcom boli zmluvy spolu s dodatkami naformulované bez možnosti zmeny zo strany spotrebiteľa a nemožno teda mať za to, že medzi mobilným operátorom a spotrebiteľom došlo k individuálnemu dojednaniu podmienky a táto podmienka sa nepovažuje za individuálne dojednanú, bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dojednania o zmluvnej pokute správne vyhodnotil ako neprimeranú sankciu, ktorú má spotrebiteľ plniť v prípade nesplnenia jeho záväzku (§ 53 ods. 4

písm. k/ Občianskeho zákonníka“), ktorej následkom je jej neplatnosť podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka.

14. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 358,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplatenia naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplnuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli predloženými listinnými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namieta, že „zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná,“, s týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje a plne odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie a na obsah odôvodnenia uvedeného v ods. 13 tohto rozhodnutia.

15. K námietke odvolateľa, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie vo vzťahu k časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 358,33 eur s príslušenstvom zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

16. Pokiaľ ide o prijaté rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplatenie sumy 213,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 14.3.2017 definovanej v žalobe ako „suma za nezaplatené splátky za zvyšnú časť kúpnej ceny zariadenia“ a v odvolaní ako „škoda“ odvolací súd zdôrazňuje povinnosť súdu rozhodnutie odôvodniť tak, aby toto spĺňalo zákonné náležitosti uvedené v § 220 ods.2 C.s.p.. Podľa citovaného ustanovenia v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd má jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998)

zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. S týmto názorom sa stotožnil aj ústavný súd (rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

18. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júli 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne. Toto stanovisko považuje odvolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci a konštatuje, že práve daný prípad poskytuje podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska analogicky aplikovaného na podmienky odvolacieho konania, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V prejednávanom prípade rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku, ktorým zamietol žalobu na zaplatenie sumy 213,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 14.3.2017 (definovanej v žalobe ako „suma za nezaplatené splátky za zvyšnú časť kúpnej ceny zariadenia“) neobsahuje žiadne odôvodnenie. Pokiaľ z výroku rozhodnutia vyplýva, že žalobu i v tejto časti súd prvej inštancie zamietol, pri úplnej absencii odôvodnenia nie je možné z jeho odôvodnenia vyvodiť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako nárok v tejto časti právne posúdil. Na základe uvedeného potom nebolo možné zo strany odvolacieho súdu vyporiadať sa vo vzťahu k tejto časti zamietajúceho výroku s námietkami odvolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) a o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ C.s.p.).

19. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie sumy 213,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy za obdobie od 14.3.2017 do zaplatenia podľa § 389 ods.1 písm. b/ C.s.p. a v závislom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu podľa § 391 ods. 1 C.s.p. súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou prvoinštančného súdu bude pri ďalšom prejednaní veci zostávajúci predmet konania dôsledne právne a skutkovo posúdiť, opätovne o zostávajúcom nároku rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t.zn. v ňom jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax. V novom rozhodnutí o zostávajúcom predmete konania súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).